

TRE CIOTOLE

Het leven blijkt mooi als er niets meer te verliezen is

Na een relatiebreuk kruipt de introverte Marta uit een donker gat. Als ze nog slechter nieuws voor de kiezen krijgt, blijkt dat juist de opmaat voor hernieuwde levenslust.

Een bordkartonnen versie van een wereldberoemde K-Pop-ster staat in een lege straat. Marta, die in het donker naar huis fietst, neemt hem mee. Thuis wordt deze platte jongeling vanaf nu haar luisterend oor. Het huis, waar ze tot voor kort nog samenwoonde met haar vriend Antonio, is immers leeg en stil. En praten over haar gevoelens doet deze gymleeraar toch al niet makkelijk.

Soms ligt er geen groots en meeslepend einde ten grondslag aan een scheiding. Mensen kunnen simpelweg uit elkaar groeien en onbeduidende discussies kunnen onoverkomelijk blijken. Zo irriteert Antonio zich in toenemende mate aan zijn introverte vriendin. Marta trekt zich liever terug in huis dan dat ze er samen met hem op uit gaat. Ineens is de koek op. Hij vertrekt – maar zonder slaande deuren.

En eigenlijk begint dit drama, gebaseerd op de gelijknamige roman van Michela Muraglia, daar pas. Terwijl Marta haar wonden nog likt, beginnen serieuze maagklachten op te spelen. Aanvankelijk zoekt ze de oorzaak bij haar liefdesverdriet, maar een mens kan nog veel méér pech aan. Hoewel het lot haar ongunstig gezind lijkt, ontdekt deze eenzame vrouw juist op dit cruciale moment de waarde van hechte verbintenissen met anderen. Langzaam stelt ze zich open voor haar overheersende, spontane zus, haar empathische behandelend arts, een sociaal onhandige, maar lieve collega en voor worstelende tienermeiden op school.

Ondanks de grote levensthema's in dit scenario is *Tre ciotole* een ingetogen drama dat bijna nergens vaart op de makkelijke, grote emoties. Hoofdrolspeeler Alba Rohrwacher (*Figlia mia*, 2018; *Hors-saison*, 2023) kiest voor subtiel spel. Haar personage laat niet makkelijk het achterste van haar tong zien, maar ze blijkt wel degelijk gevoelig. Het

duurt daarom even eer je als kijker van Marta gaat houden, zoals ook Antonio pas later beseft wat hij heeft laten gaan.

Isabel Coixet toont hoe waardevol het bestaan kan zijn als je niets meer te verliezen hebt, zoals ze eerder al deed in *My Life Without Me* (2003). Hierin speelde Sarah Polley een jonge moeder die met de dood voor ogen anders naar het leven gaat kijken.

Tre ciotole pakt ook visueel goed uit. Dromerige intermezzo's, op 16mm-film geschooten, tonen Marta en Antonio in betere tijden. Alle locaties in de film zijn stijlvol en aange-naam om naar te kijken: van Marta's eigen stadsappartement en de retro gymzaal in haar antieke school tot het hippe restaurant van chef-kok Antonio.

MARICKE NIEUWDORP



TRE CIOTOLE ITALIË, 2025 | REGIE ISABEL COIXET
| MET ALBA ROHRWACHER, ELIO GERMANO, GALATÉA
BELLUGI, SARITA CHOUDHURY | 120 MINUTEN |
DISTRIBUTIE ARTI FILM | TE ZIEN VANAF 7 MEI, OOK VIA
picl.nl